

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۱۴ جولای ۲۰۲۱

فریده نوری

پیشروی برق آسای طالبان در افغانستان

یک هفته بعد از خروج امریکا، شورشیان ادعای کنترل هشتاد و پنج فیصد قلمرو را که در آن بعضی از سرحدات نیز شامل می باشد، دارند

منبع: اخبار لو ماند (Le Monde)

تاریخ: ۱۲,۰۷,۲۰۲۱

خبر نگار: جک فولورو (Jacques Follorou)

مترجم: فریده نوری

آیا افغانستان دوباره محکوم خواهد بود که تحت رژیم بی رحم بنیادگرایان طالب درآید. هنگامیکه امریکا به تاریخ سوم جولای خروج نظامیان خود را به اتمام رسانید، شورشیان برای تسخیر قلمرو به صورت برق آسا پیشروی نمودند، رئیس جمهور امریکا جو بایدن روز پنجشنبه به تاریخ هشت جولای ۲۰۲۱ برای اطمینان دادن به متحدین بین المللی خود، که متحدینش از پیشروی طالبان تشویش یک فاجعه را داشتند، برای آرامی آن ها سخنرانی نموده و به آن ها اطمینان داد، که رژیم کابل را تنها نمی گذارد، و در عین زمان علاوه نمود که امریکا در افغانستان برای «باز سازی این کشور» نیامده بود، باوجود بیست سال حضور شان. وی اعتراف نمود چنانس که رژیم فعلی و طالبان را یک دولت متحد ملی بسازند، احتمال آن «فوق العاده» کم است، با وجود تلاش های صلح بین الافغانی که در ماه سپتامبر ۲۰۲۰ در دوحه شروع شده بود.

در تماس با یک منبع امریکایی در کابل پایتخت افغانستان، جنرال سکات میلر (Scott Miller)، که باید به تاریخ چهارم جولای افغانستان را ترک می نمود، اما هنوز هم در کابل می باشد، به دلیل این که اوضاع امنیتی نظر به ستراتیژی طالبان رو به وخامت گذاشت، که همه را حیران نمود. شورشیان طالب در حقیقت تمام تلاش خود را به طرف شمال کشور که هم از نظر تاریخی و هم از نظر قومی با طالبان مخالف می باشند، معطوف نمودند.

تعداد زیاد متخصصین افغان و بین المللی پیشبینی نموده بودند که طالبان اول جنوب را قبل از این که به طرف شمال و مرکز پیش بروند، در کنترل خود می آورند.

«عقب نشینی تکتیکی یا تدابیر جنگی»:

به این ترتیب طالبان در اطراف شهر قندوز، مزار شریف و ولایت بدخشان حضور دارند، همچنان یک هزار عسکر اردوی ملی را مجبور به فرار به آن طرف سرحد افغانستان به تاجکستان نمودند که این نشان دهنده یک ناکامی و تحمیل یک فاجعه برای دولت افغانستان است، و نیز یک تدبیر برای ضعیف نمودن پیش از پیش برای اتحاد شمال که در سال های ۱۹۹۴ - ۱۹۹۶ در مقابل طالبان مبارزه نموده بودند، می باشد.

همین اتحاد شمال و قومندان های آن در هنگام حمله امریکا در اخیر سال ۲۰۰۱ میلادی بالای قلمرو کشور نیز به نفع امریکا اقدام نمودند، و رژیم طالبان سقوط داده شد.

قرار مشاهده یک مامور ملل متحد در افغانستان در شروع ماه جنوری: «ملیته های مسلح جنگ سالاران مربوط به اتحاد شمال از طرف طالبان عقب رانده شدند و موقعیت شان را از دست دادند، تنها اسماعیل خان و افرادش در هرات امکان مقاومت در برابر شان را دارند».

اطرافیان وزیر دفاع جدید افغانستان بسم الله خان می گوید «اردوی ملی عقب نشینی تکتیکی نموده است».

در دیدار های غیر رسمی با مامورین دولتی افغان، اعتراف می کنند که: «اردوی افغان از نظر لوژیستیک به کمبود ها مواجه می باشد». به عباره دیگر زمانیکه اردوی افغان مورد حمله قرار می گیرند امید این را ندارند که برای شان کمک، چه عساکر تازه دم و چه اسلحه و مهمات باشد، برسد، در حقیقت عقب نشینی شان دلیل این است که بتوانند دوباره جنگ را دوام بدهند. اردوی ملی افغان زیاده از وسایل ترانسپورتی نگرانی دارند زیرا تنها یگانه راه کمک برای پایگاه ها که در داخل تمام قلمرو پراکنده می باشند از طریق هوایی ممکن است که توسط امریکا وعده داده شده است.

پنجشنبه هشت جولای طالبان یک تهاجم کوتاه در مرکز ولایت بادغیس نمودند، به روز جمعه وزیر دفاع اطمینان داد که از برکت یک حمله دفاعیه از طرف اردوی ملی افغان حمله طالبان عقب زده شد. در عین روز شهاب الدین یکی از اعضای طالبان که مسئولیت مذاکره برای یک راه حل سیاسی با دولت کابل را به عهده دارد، در مسکو اعلان نمود که تحریک آن ها «۸۵ فیصد قلمرو را در کنترل خود دارند» لکن این عدد توسط مقامات دولتی افغان رد گردید.

وی علاوه نمود که برای جلوگیری از خونریزی از حمله به مراکز ولایات جلوگیری می کنند و اطمینان داد که تسخیر پوسته های سرحدی در سرحد تاجکستان و ایران برای عبور و مرور و تجارت باز خواهد ماند. و همچنان طالبان بالای خارجیان حمله نمی کنند و آن ها را آرام می گذارند. اکثریت عساکر خارجی در اطراف میدان هوایی کابل متمرکز می باشند که این عساکر متشکل از صد تا دو صد عسکر امریکایی، اسپیشل فورس یا قوای خاص انگلیس (force spéciale) در حال برآمدن و تقریباً شش صد عسکر ترک که توسط چند عسکر آذربایجانی حمایت می گردند.

ششصد و پنجاه عسکر امریکایی که باید امنیت سفارت امریکا را بگیرند هنوز نرسیده اند. این ششصد و پنجاه عسکر امریکا نه تنها امنیت سفارت امریکا را به عهده دارند، بلکه باید امنیت تمام «منطقه سبز» را نیز به عهده بگیرند که در این منطقه سبز تمام نمایندگی های دیپلماتیک و مراکز مقامات دولتی افغانستان، و از طرف دیگر اتحادیه اروپا نیز تصمیم دارد که به همین منطقه امن کوچ کثی نماید و کارکنان و پرسونل اتحادیه اروپا در سفارت استرالیا که در همین نزدیکی استرالیا سفارت خود را در کابل مسدود نمود، اقامت گزین گردند.

قرار گفته یک مسؤل اردوی انگلستان، نیک کارتر (Nick Karter) به آژانس خبری رویترز «افغانستان به طرف جنگ داخلی روان است و این قابل فهم است که بدون کمک قوای بین المللی سقوط کند». وی علاوه می کند که افغانستان در نقطه سقوط و غرق شدن قرار دارد، جنگ بین جنگ سالاران و تحریک طالبان ای که نمی توانند صد فیصد قلمرو را به دست بیاورند، اجتناب ناپذیر است.

آینده میدان هوایی بین المللی کابل که یگانه راه دخولی امن کشور است، موضوع مذاکره بین امریکایی ها و ترک ها می باشد که این اخیر الذکر اطمینان داد که مذاکرات در داخل چوکات ناتو به موافقه انجامید.

تابستان خونین:

فعالاً کابل توسط طالبان در محاصره قرار دارد، اما اجازه تأمین آذوقه را برای پایتخت می دهند، لکن هر لحظه خطر تهدید قطع رسانیدن آذوقه موجود است.

یک تعداد زیاد سوال در مورد سیستم لوژیستیکی و منشأ رسانیدن کمک و وسایل ترانسپورتی، اسلحه و مهمات برای طالبان موجود است، و طوریکه معلوم می شود هیچ وقت به کمبودی مواجه نیستند.

قرار یک منبع دیپلوماتیک در کابل یک قسمت بزرگ اسلحه و مهمات شان از اردوی افغان در هنگامیکه فرار می کنند و مهمات خود را رها می نمایند به دست طالبان می افتد، به صورت یقینی گفته می توانیم که تابستان خونین در انتظار اردوی افغان است.

سوال در این جاست که چه وقت طالبان تصمیم می گیرند که کابل را که در محاصره شان است مورد حمله قرار دهند.

بدون شک وقتی که فکر کنند که امضاء توافق نامه ۲۹ فبروری سال ۲۰۲۰ با امریکا تنها برای خروج عساکر امریکا بود و دیگر با این پیمان هیچ نوع تعهد ندارند.

حالا طوری به نظر می رسد که در حقیقت این معاهده بر می گردد به «موافقه خروج امریکا» نه کدام چیزی دیگر.

ادامه دارد...